

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3CdoR/8/2024
Identifikačné číslo spisu:	5723203175
Dátum vydania rozhodnutia:	09.10.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Marián Sluk
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:5723203175.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa S. I., narodená B., bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, dieťa rodičov - matka Z., narodená B. t. č. pobytom S., zastúpená Advokátskou kanceláriou SLAMKA & Partners s.r.o., Dolný Kubín, Radlinského 1735/29, IČO: 50120000 a otec H. narodený B. zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., Čadca, Potočná 2835/1A, IČO: 36866849, o zmenu výkonu rodičovských práv a povinností, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 18P/46/2024, o dovolaní matky proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 31. júla 2024 sp. zn. 15CoP/124/2024, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Martin (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 21. mája 2024, č. k. 18P/46/2024-119 nariadil neodkladné opatrenie tohto znenia: Otec je oprávnený komunikovať s maloletým dieťaťom prostredníctvom video hovoru cez rôzne aplikácie, v rozsahu 2 hodiny týždenne (výrok I.), styk otca s maloletým dieťaťom, ktorý je upravený Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č. k. 7P/23/2019-78 zo 04. novembra 2019, právoplatným a vykonateľným v časti úpravy styku dňa 08. júna 2020, v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Žiline 7CoP/16/2020-124 z 13. mája 2020, sa počas trvania tohto neodkladného opatrenia neuplatňuje (výrok II.), vo zvyšnej časti súd návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá (výrok III.), neodkladné opatrenie platí na čas do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (výrok IV.).

1.1. Súd prvej inštancie svoje uznesenie odôvodnil aplikáciou § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“), § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a 2, § 329 ods. 1 a 2, § 330, § 331 ods. 1 a § 333 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), a vecne tým, že po posúdení návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia má súd za to, že tento je z časti dôvodný, nakoľko je potrebné upraviť pomery medzi účastníkmi konania, a to s prihliadnutím na najlepší záujem maloletého

dieťaťa. Maloleté dieťa bolo rozsudkom Okresného súdu Námestovo zverené do osobnej starostlivosti matky, pričom súd upravil rozsah stretávania sa otca s maloletým dieťaťom. Nad výchovou maloletého dieťaťa bol nariadený zo strany Okresného súdu Námestovo súdny dohľad. Matka svojím návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia žiadala, aby súd maloleté dieťa zveril do jej osobnej starostlivosti a umožnil otcovi komunikovať s maloletým dieťaťom prostredníctvom video hovoru. Vzhľadom na skutočnosť, že maloleté dieťa bolo už právoplatným rozhodnutím súdu zverené do osobnej starostlivosti matky, súd návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia v časti zverenia maloletého dieťaťa do jej osobnej starostlivosti zamietol. Matka reálne zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloleté dieťa. Je potrebné uviesť, že akékoľvek obmedzenie styku rodiča s dieťaťom je zásahom do práv a právom chránených záujmov maloletého dieťaťa, ako aj jeho rodiča. Aby bolo možné rodiča určitým spôsobom obmedziť v jeho možnosti podieľať sa na výchove svojho dieťaťa, musia existovať závažné dôvody. Vzájomné právo rodiča a dieťaťa na styk má byť zaručené, s výnimkou prípadov, kedy by takýto kontakt ohrozil zdravý vývoj dieťaťa. Na druhej strane však aj podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že aj keď záujmy rodičov a detí majú byť v rovnováhe, zvrchovaný záujem dieťaťa môže, podľa okolností prípadu, prevážiť záujmom rodiča. Po zohľadnení skutočností uvedených zo strany matky a vyplývajúcich zo spisového materiálu (prítomnosť sexualizovaného správania sa u maloletého dieťaťa, maloleté dieťa je citlivé na akýkoľvek dotyk v oblasti brucha a genitálií, nepokojné správanie sa počas dotykovej terapie, ako toto vyplýva zo správy z pobytu v O. z 11. mája 2023, skutočnosti uvádzané v zápisniciach o trestnom oznámení zo 6. mája 2024) považoval súd za potrebné bezodkladne upraviť styk otca s maloletým dieťaťom tak, že otec bude oprávnený s ním komunikovať prostredníctvom video hovoru, a to v rozsahu 2 hodiny týždenne. Súd rozhodol, že styk otca s maloletým dieťaťom, upravený rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sa počas trvania neodkladného opatrenia nebude uplatňovať. Je nepochybné, že obmedzenie styku otca s maloletým dieťaťom je zásahom do jeho rodičovských práv, avšak pre súd je prvoradé bezpečné prostredie pre maloleté dieťa, zabezpečenie jeho zdravého duševného a fyzického vývinu. Úprava komunikácie otca s maloletým dieťaťom prostredníctvom video hovoru je opatrením časovo obmedzeným a v prípade zmeny okolností môže súd nariadené neodkladné opatrenie zrušiť aj bez návrhu. Trvanie neodkladného opatrenia súd určil do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 31. júla 2024 sp. zn. 15CoP/124/2024, na odvolanie otca, zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

2.1. Z dosiaľ vykonaného dokazovania, ako aj z obsahu pripojených spisov z predchádzajúcich konaní (najmä z konania o nariadenie výchovného opatrenia vedeného pred Okresným súdom Námestovo pod sp. zn. 12P/29/2022) mal odvolací súd preukázané (nielen osvedčené) nasledovné skutočnosti: Vzťahy medzi rodičmi maloletej sú vážne narušené a konfliktné, navzájom sa obviňujú z páchania trestnej činnosti - matka už v minulosti otca obvinila zo zneužívania maloletej a naproti tomu otec matku obvinil z týrania maloletej. Výrazný rodičovský konflikt mal za následok, že dieťa bolo z biologickej rodiny odobraté a bolo zverené do starostlivosti O.. Podľa správ O. z 19. 09. 2022 a z 11. 05. 2023, ktoré sú obsiahnuté v spisovom materiáli Okresného súdu Námestovo sp. zn. 12P/29/2022 (č. l. 124, 333) mal. S. je manipulatívne a úzkostne ladené dieťa s tendenciou fabulovať, ktoré správanie dieťaťa bolo výsledkom dovtedajšieho správania rodičov. Striedavo odmietala buď otca alebo matku, isté obdobie odmietala aj stretávanie s rodičmi, bola v nepohode aj v prípade kontaktu cez telefón, čo malo u nej aj psychosomatické následky. Maloletá má pritom rada obidvoch rodičov. Fyzické zranenia u nej neboli zaznamenané, išlo len o psychické zranenia v dôsledku dlhodobého konfliktu rodičov. Dieťa bolo vystavované konfliktu lojality, pri ktorom dochádza k núteniu dieťaťa k neprirodzenej voľbe medzi matkou a otcom. Tiež bolo v správach konštatované, že zneužívanie rodičovskej moci a vťahovanie dieťaťa do lojality s jedným alebo druhým rodičom pre získanie určitého cieľa spôsobuje u neho nadmernú psychickú záťaž, ktorá v ňom vyvoláva pocity viny a zrady voči rodičom, ktorých má prirodzene rada oboch. Starostlivosť zo strany matky, ku ktorej maloletá mala ambivalentný vzťah, sa javila ako nadmerná, hyperprotektívna, pričom negatívnymi hodnoteniami a dehonestáciou osoby otca matka manipulovala dieťa a zaťažovala ho. Na maloletú vyvíjala psychický nátlak a prenášala na ňu zodpovednosť za rôzne rozhodnutia, používala ju ako zbraň proti otcovi. Prítom dieťa veľmi citlivo vnímalo odopieranie kontaktu a pravidelného stretávania s otcom, spojeného so stratou širšej rodiny.

Vzťah maloletej k otcovi bol pozitívny a vzájomne emočne sytený, avšak tento sa javil ako emocionálne nestabilný, nevyzretý a dieťa nadmerne citovo zaťažujúci. Po obnovení víkendových pobytov u rodičov začala otca vytesňovať, pričom podľa názoru psychologičky jej postoj k nemu je podmienený postojom matky, ktorej názory preberá, zvnútorňuje si ich a prezentuje ako vlastné. Podľa záverov uvedených správy maloletá nie je dieťa s CAN syndrómom, dieťa týrané, zanedbávané ani sexuálne zneužívané, avšak dlhodobo prežíva psychickú ujmu vyplývajúcu z perzistujúceho rodičovského konfliktu. Rodičia nedokázali reflektovať na potreby dieťaťa, prostredie rodiny a správanie rodičov bolo pre maloletú nepredvídateľné, chaotické, primárne ovplyvňované konfliktami rodičov a prebiehajúcimi konaniami na polícii a nedostatočnými rodičovskými kompetenciami. Miera ohrozenia v rodinnom prostredí bola najskôr vyhodnotená ako vysoká (podľa § 29 ods. 1 písm. d) vyhlášky č. 103/2018 Z. z.), neskôr ako stredná (z dôvodu nedoriešeného rodičovského konfliktu). Odporúčané bolo súdnoznalecké vyšetrenie rodičov, ako aj psychologická pomoc dieťaťu i rodičom. Maloletej bola zabezpečovaná odborná pomoc v O. počas obdobia jedného roka, keď uznesením Okresného súdu Námestovo č. k. 12P/29/2022 - 420 zo 07. júla 2023 bolo zrušené výchovné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Námestovo zo 14. novembra 2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 7CoP/23/2023 - 346 z 23. mája 2023. Súčasne bol nad výchovou maloletej nariadený dohľad po dobu 12 mesiacov.

2.2. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že ide o procesný inštitút, ktorého účelom je bezodkladne upraviť pomery účastníkov, ak je to potrebné, pričom je nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov. V konaní matka osvedčila (dôkazmi predloženými vo forme podnetov na trestné stíhanie, resp. obrázkom nakresleným maloletou), že maloletá opisovala nevhodné správanie sa otca ku nej majúce formu fyzického týrania a sexuálneho zneužívania. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že v nijakom prípade nezľahčuje situáciu ani nebanalizuje obvinenia, ktoré vzniesli matka, jej partner a stará matka zo strany matky, avšak po preskúmaní podaných trestných oznámení zistil, že ich podkladom sú len tvrdenia maloletej, ktorá, ako už bolo uvedené, má sklony k fabulácii a manipulácii a súčasne je veľmi pravdepodobné, že je ovplyvnená matkou a jej okolím a dlhodobo vystavená konfliktu lojality. Odvolací súd dopĺňa, že uvedené obvinenia posudzoval v kontexte dlhoročného rodičovského konfliktu berúc do úvahy, že matka obdobné obvinenia vznášala už v roku 2021, pričom sexuálne zneužívanie odborníci v DKC Náruč nezistili. V tejto súvislosti odvolací súd dopĺňa, že považoval uvedené správy a ich závery za dostatočne objektívne a aktuálne aj pre toto konanie, keďže podľa nich (resp. aj podľa výpovede svedkov - pracovníkov O. v konaní sp. zn. 12P/29/2022) nebol predpoklad zlepšenia vzťahov medzi rodičmi.

2.3. Odvolací súd ďalej poukazuje nato, že tvrdenia maloletej o priebehu stretnutia s otcom absolútne nekorešpondujú s otcom predloženou zvukovou nahrávkou zo stretnutia dňa 05. 05. 2024, kedy malo k údajnému nevhodnému správaniu otca dôjsť. Odvolací súd sa oboznámil s podstatným obsahom tejto nahrávky a zistil, že v daný deň sa maloletá počas styku s otcom správala spontánne (spontánne si vyžiadala aj bozk od otca), smiala sa, hrala, komunikovala s členmi rodiny, celý kontakt prebiehal prirodzene. Dokonca sa zverila žene, ktorá sa v domácnosti nachádzala (za zavretými dverami, bez prítomnosti otca), že vie o tom, že partner matky podal trestné oznámenie na otca, pričom sa modlila, aby to dobre dopadlo, čím myslela, „aby otca nezavreli“. Taktiež potvrdila, že ju v domácnosti otca nikto nebije a chce tam chodiť (viď nahrávka napr. na časovej stope 1:26, 1:35 - 1:43). Osobitne odvolací súd poukazuje na to, že maloletá, keď išla na toaletu, nechala úmyselne pootvorené dvere, aby ju otec počul, keď ho zavolá, pričom sa následne bez strachu a za normálnej až veselej komunikácie nechala otcom očistiť (časová stopa 4:50). Tiež je nutné podotknúť, že podľa nahrávky sú takmer nepretržite prítomné aj iné osoby (pravdepodobne stará matka maloletej zo strany otca, ďalší príbuzní - žena, muž, dieťa). Otec počas celej 9 hodín trvajúcej nahrávky takmer vôbec nebol s maloletou sám (ani počas cesty autom), a teda podľa odvolacieho súdu nie je osvedčené, že by sa uvedeného nevhodného správania mohol dopustiť v daný deň. Odvolací súd zdôrazňuje, že tento jeho záver platí pre potreby konania o nariadenie neodkladného opatrenia a neprejudikuje rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní.

2.4. Na tomto mieste odôvodnenia k overeniu časových súvislostí odvolací súd podotýka, že na základe úvodného rozhovoru rodičov, keď matka upozornila otca, že maloletá je po dlhodobom zápale pľúc, možno považovať za hodnoverné tvrdenie otca, že uvedený zvukový záznam sa vzťahuje k ním uvádzanému styku v prvý májový víkend r. 2024, nakoľko to zodpovedá aj výpovedi matky na polícii dňa 06. 05. 2024 (č. l. 113 rub spisu). S ohľadom na obsah nahrávky, ktorá nebola prerušená, odvolací

súd nemal o jej autenticite pochybnosti.

2.5. Vzhľadom k tomu, že tvrdenia a správanie maloletej na nahrávke sú v úplnom rozpore s tým, čo mala uviesť matka a jej partnerovi, starej matke, dňa 04. 05. 2024 a 05. 05. 2024, ako aj psychologičke K. Q. P. dňa 04. 06. 2024, s poukazom aj na predchádzajúce ambivalentné správanie dieťaťa a odborníkmi konštatovaný značný vplyv matky, ktorá má s otcom vysoko konfliktný vzťah, odvolací súd nepovažuje tvrdenia maloletej za dostatočne hodnoverné, aby mohli byť podkladom pre tak razantné obmedzenie styku s otcom. Podľa názoru odvolacieho súdu nebola osvedčená naliehavá potreba zúženia styku otca s maloletou neodkladným opatrením len formou kontaktu cez video hovor. Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie a návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

2.6. Odvolací súd podotkol, že rozsah dokazovania v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia je zúžený, zameraný na zhodnotenie neodkladnosti/naliehavosti zásahu súdom do pomerov účastníkov. Dôsledné dokazovanie vrátane sledovania postupu orgánov činných v trestnom konaní, prípadne (tak ako už bolo odporúčané O.) aj nariadenie znaleckého dokazovania, vykoná súd prvého stupňa v konaní vo veci samej. O náhrade trov tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí vo veci samej (ust. § 58 CMP).

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala matka dovolanie, jeho prípustnosť vyvodzuje v zmysle § 420 písm. f) a § 421 CSP. Navrhla, aby dovolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu a vrátil mu vec na nové prejednanie alebo, aby nariadil neodkladné opatrenie. Dovolateľka bez rozlíšenia dovolacích dôvodov namieta, že odvolací súd rozhodol rozdielne tým, že posúdil okolnosti významné pre rozhodnutie odlišne, ale aj tú odlišnosť zdôvodnil iba a výlučne argumentáciou otca predloženou v rámci odvolania proti uzneseniu. Odvolací súd nesprávne zistil skutkový stav a nezaoberal sa dôkazmi predloženými matkou.

4. Otec vo svojom vyjadrení žiadal, aby dovolací súd dovolanie matky odmietol alternatívne zamietol a uplatnil si právo na náhradu trov dovolacieho konania. Kolízny opatrovník sa k dovolaniu matky nevyjadril. Matka vo svojom vyjadrení zotrvala na svojich argumentácii uvedenej v dovolaní.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) účastník zastúpený v súlade so zákonom advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorého neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie treba ako neprípustné odmietnuť.

6. Dovolanie podala matka maloletého dieťaťa vo veci starostlivosti súdu o maloletých upravenej v CMP. Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže CMP v § 76 až § 77a neobsahuje odlišnú právnu úpravu dovolania podaného vo veci starostlivosti súdu o maloletých, prípustnosť dovolania bola posudzovaná podľa ustanovení CSP.

7. Matka prípustnosť podaného dovolania vyvodzovala v prvom rade z ust. § 420 písm. f) CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných vád, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a) až f) CSP. Najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako R 19/2017) uviedol, že základným a spoločným znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je prípustné dovolanie podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 420 CSP, dovolací súd

prednostne skúma, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti v dovolaní tvrdenej procesnej vady v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP pristúpi dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Z uvedeného je zrejmé, že ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP irelevantné, či k namietanej procesnej vade došlo alebo nie.

9. Rozhodovacia prax najvyššieho súdu (R 21/2018 a R 76/2018) sa už ustálila v názore, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení, ktoré spĺňa kritérium prípustnosti dovolania „vo veci samej“, a ktorým sa „konanie končí“ v zmysle § 420 CSP, je také, ktoré konzumuje vec samu. Taká situácia môže nastať v prípade, keď konanie o neodkladnom opatrení je iniciované a rozhodnutie je vydané ešte pred konaním vo veci samej a zároveň, na ktoré už nebude nadväzovať konanie vo veci samej, resp. ak ide o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný po skončení konania vo veci samej. Ide teda o rozhodnutia, u ktorých sa nepredpokladá, že budú po ich vydaní dotknuté meritórnym rozhodnutím vydaným v súvisiacej veci. Naopak, rozhodnutia, ktoré nekonzumujú vec samu, sú najmä tie, ktoré sú vydané v priebehu súvisiaceho konania vo veci samej.

10. V posudzovanom prípade odvolací súd uznesením z 31. júla 2024 sp. zn. 15CoP/124/2024 uznesenie súdu prvej inštancie z 21. mája 2024, č. k. 18P/46/2024-119 zmenil tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Dovolateľka napáda dovolaním predmetné uznesenie odvolacieho súdu. Dovolací súd preto skúmal, či napadnuté uznesenie odvolacieho súdu je rozhodnutím vo veci samej, prípadne rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Dospel k záveru, že prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nie je daná, nakoľko nejde o takýto typ rozhodnutia odvolacieho súdu. Z obsahu spisu vyplýva, že matka 27. marca 2023 podala na súd prvej inštancie návrh na neodkladné opatrenie počas konania o návrhu otca na zmenu styku s maloletým dieťaťom. Neodkladným opatrením matka navrhla zveriť maloletú do jej osobnej starostlivosti s tým, že otec je oprávnený komunikovať s maloletou cez video hovory a cez rôzne aplikácie pokiaľ vo veci samej nerozhodne súd. Konanie o návrhu otca na zmenu styku je vedené pod sp. zn. 18P/46/2024 a doposiaľ nie je právoplatne skončené. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení v posudzovanej veci nereprezentuje rozhodnutie vo veci samej, pretože bolo vydané počas prebiehajúceho konania vo veci samej, s ktorým je bezprostredne spojené. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd uzatvára, že dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nemá povahu rozhodnutia vo veci samej a nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Až súdne rozhodnutie vydané v riadnom mimosporovom konaní na základe vykonaného dokazovania a posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa je tým, ktoré upravuje pomery účastníkov končeným a meritórnym spôsobom.

11. Z uvedených dôvodov dovolací súd podané dovolanie v časti namietajúcej vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP odmietol ako procesne neprípustné podľa § 447 písm. c) CSP.

12. Matka prípustnosť podaného dovolania vyvodzovala aj z ust. § 421 ods. 1 CSP.

13. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

14. Podľa § 421 ods. 2 CSP dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

15. Podľa § 357 písm. d) CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

16. Dovolaním bolo napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým rozhodoval o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia, teda o uznesení predpokladanom v §

357 písm. d) CSP, ktoré je v zmysle § 421 ods. 2 CSP vylúčené z dovolacieho prieskumu. Dovolací súd tak v posudzovanej veci nezistil naplnenie podmienok prípustnosti dovolania matky ani podľa § 421 CSP, preto dovolanie matky aj v tejto časti odmietol podľa § 447 písm. c) CSP.

17. Z dôvodov vyššie uvedených najvyšší súd uzatvára, že dovolanie matky nie je prípustné podľa § 420 písm. f) CSP ani podľa § 421 CSP, čo je dôvodom jeho odmietnutia v zmysle § 447 písm. c) CSP.

18. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 52 CMP a § 451 ods. 3 CSP, keď nezistil splnenie podmienok pre použitie § 53 CMP.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.